

Bruno Gröning, februar 1955

[Afskrift \(pdf\)](#)

Mine kære venner!

Antallet af foreninger vokser ikke kun fra måned til måned, men de enkelte vennekredse udvides også meget betydeligt her og der. Stadig flere mennesker søger at få kontakt med mig, om det nu er, fordi deres egne erkendelser og erfaringer fører dem til mere aktiv medvirken og støtte, eller om det er for gennem optagelsen af de af mig forkyndte og af vore foreninger viderebragte erkendelseskundskaber at opnå indre styrke og genindstilling af den sjælelig-åndelige ligevægt.

En tvungen følge af denne vækst er nu, at den tidsmæssige afstand mellem mine besøg ved de enkelte foreninger og grupper bliver større. Det betyder nu på ingen måde en formindskelse af den indre aktivitet, tværtimod: Det forpligter især de ansvarlige foreningsledere til, ud fra sig selv at arbejde for, at vor erkendelseskundskab ikke sander til i teorier, men i praksis kommer til bedst mulig virkning.

Mange af mine venner har for længst vidst, at min fysiske tilstedeværelse slet ikke er nødvendig for at kunne muliggøre bestemte resultater. Så kan tiden mellem mine besøg og foredrag i vennekredsene anvendes nyttigt til i forklaringer, udtalelser, udveksling af erfaringer, og til sidst (og især) i øvelsen til udvikling og optagelse af livsenergien (energistrømningen) at tjene den enkelte søgende ven. Ligesom en forenings aktivitet, samhørighedsfølelse og den "indre ånd" fortrinsvist bestemmes af dens leders personlighed, kan også indimellem absolut

synlige og overbevisende resultater forberedes, eller endog **s p o n t a n t** blive fremkaldt!

Det er min hensigt, en gang at føre alle foreningsledere sammen til en slags undervisning, og til umiddelbar erfaringsudveksling. Men indtil dette kan blive realiseret, skal FORENINGENS STEMME, som vil udkomme med ujævne mellemrum, naturligt tjene til en tilsvarende forberedelse.

Da jeg har umiddelbar kontakt med alle foreninger og grupper, og overalt kunne få egne indtryk, så forstår ingen bedre end jeg at måle og bedømme, hvor skoen trykker her og der, og hvor forskelligt, alt efter landskab, menneskelig væremåde og den sociale lagdeling, den enkelte vennekreds er opbygget og indrettet, hvorved det religiøse miljø og den trosmæssige indstilling indenfor foreningerne ofte spiller en fremstående rolle i dens indre tilstand. Således fører

hver forening sit eget liv.

Alligevel formår en livlig erfaringsudveksling at føre til frugtbare og fremmende virkninger, og jeg vil derfor, ud fra de beretninger jeg får, tage de dele ud, som i særlig grad egner sig til en almen vurdering. Ved siden af de positive meddelelser, vil jeg selvfølgelig også bringe de kritiske bemærkninger videre, for også i dem vil der altid ligge impulsen til at gøre det anderledes og

bedre.

Med den nuværende første udgave, beder jeg samtidigt foreningslederne om fra tid til anden, og kun når der virkelig er "noget at sige", i beretningsform at meddele mig, hvad der sker hos dem, og hvordan de former deres arbejde. Jeg forbinder dermed bønner for

mit arkiv

fra tilfælde til tilfælde at sende avisudsnit (med nøjagtig angivelse af avisens/tidsskriftets navn og dato), der beskæftiger sig med følgende emner

- a) for og imod Gröning,
- b) mirakelhelbredelser, åndelige helbredelser,
- c) om retssager mod såkaldte "mirakeldoktorer",
- d) med heilpraktikere, læger osv.
- e) artikler om nye helbredelsesmetoder og lægemidler,
- f) notitser om specielle hændelser

adresse: GRÖNING-ARKIV

Og nu følger de første uddrag:

ESSEN 11. 1. 1955:

"... må vi bede Dem om at sende hr. Gröning de hjerteligste hilsener, og sige til ham, hvor meget det glæder os at få lov til at arbejde med i dette store værk, så vidt det står i vor magt ..."

LINDAU / Bodensee – 16. 1. 1955:

"Jeg fik selv lov til at være med ved mirakelhelbredelserne i Herford (1949)! Hvor herligt:

Vi arbejder i fællesskab på Grönings store værk, og sørger for at det slår igennem. Af hjertet: Ja!!

Indledningsvist må jeg dog bede: Skaf mig Gud, et rent hjerte, og giv mig en ny, fast ånd."

NORTHEIM / Hann. – 12. 1. 1955:

"...Ja, 'elsk og tjen' (fra budskabet ved årsskiftet 54/55), det er Bruno Grönings liv, og velsignet er alle, der hjælper ham ved hans store kærlighedstjeneste, og må være om ham.

... en stor dagligstue står til rådighed for foredraget ..."

SPRINGE / Deister 13. 1. 1955:

"De BUDSKABER vi har fået sendt i 1954/55, har vi fordelt ved den sidste foreningsaften. De tilstedeværende var meget grebet af den indholdsrige aften, og BUDSKABERNE dannede en vidunderlig afslutning for os alle. – Her fungerer alt på bedste måde. – Familien S. fra E. ved Hann, var med ved vores adventsfest som g æ s t e r. De var meget betagede af måden og inderligheden i vort fællesskab. Det er nu deres ønske, at også vi engang må være deres gæster.

De ser, hvordan der efterhånden udvikles en forbindelse mellem mindre byer ..."

E. b. HANNOVER – 11. 12. 1954:

"Den 7. i denne måned var vi gæster ved fællesskabet Springe, og var der med til en fællesskabsaften, som var forbundet med en vidunderlig adventsfest. Der var simpelthen vidunderligt, og ikke til at beskrive i ord. Jeg glæder mig overordentlig over, at vi nu står i nær forbindelse med Springe:

for denne lille lokale forening kan øse megen kraft fra den store forening i Springe ..."

HAMELN / Weser – 5. 1. 1955:

"Der er jo en vidunderlig samhørighed mellem foreningsvennerne – som føler sig "hjemme" hos os –, ligesom det for os alle er et stort gode, når vor kære hr. Gröning kan være hos os."

MENGEN / Wttbg. – 25. 1. 1955:

"Frem for alt ønsker jeg at takke hjerteligt og inderligt for det herlige BUDSKAB 1954/55 – hvor har De dog glædet os med det!

Ja, dette skrift vil for mig være et klenodie for hele mit liv."

Kreds HUSUM – 15. 1. 1955:

"Den 8.1.55 havde vi vort første møde i det nye år. Tilsammen havde næsten 360 venner indfundet sig. Interessen for vores sag tager her så voldsomt til, at vi selv ikke mere kan rumme menneskene i den store sal.

Også den indkomne post vokser ... (med BUDSKABERNE 1954/55): Det interessante derved var, at mange venner, som var der for første gang, og ikke havde nogen kugler, havde kunnet konstatere m e g e t

f i n e r e a k t i o n e r, efter at de på mit råd l a g d e h å n d e n p å hr. Grönings u n d e r s k r i f t. Vi oplevede endog

s p o n t a n h e l b r e d e l s e r ..."

Fra ØSTRIG – Hb- ...:

”Grönings kunnen bliver mange gange for videnskabeligt nøgternt forklaret, da jo kun troen etablerer forbindelsen til hans kraft, og derigennem fremkalder u d l ø s n i n g e n af hans m i r a k u l ø s e g a v e r. Hvad gavn har vi af forklaringen om 'jordstråler'? Hvor mange ikketroende satansbørn vil a l d r i g kunne mærke Grönings stråler?! – Bogen ”Bruno Grönings mirakelhelbredelser” er så glimrende, fordi man oplever hr. G r ö n i n g sådan, som han er. I dette øjeblik er han der simpelthen. Denne bog er så menneskelig, og derfor så tiltalende – jeg er begejstret! – mine foreninger indeholder overalt et grundlag af gode, t r o e n d e mennesker, der allerede har fået rigtig megen hjælp, u d e n hidtil at have set Bruno Gröning.

Andre igen falder fra som avner for vinden – og det er godt sådan. Det er bedre med lidt færre – for det er mere pålideligt at arbejde med ...”

Dette første lille u d v a l g fra en mængde beretningsbreve, mine kære venner, må foreløbig være tilstrækkeligt; en næste sammenstilling vil jeg vel snart bringe.

Meddel mig Deres indstilling hertil. Vær hjertelig hilset i stadig åndelig forbundethed!

Deres

Bruno Gröning

Kilde:

Bruno Gröning stiftelsens arkiv